

NOWE OBLICZE "RAZWIEDKI". ROSYJSKIE BATALIONY ROZPOZNAWCZE

Zmiany strukturalne oraz modernizacja Wojsk Lądowych Federacji Rosyjskiej odbija swoje piętno także na jednostkach rozpoznawczych. Tracą one charakter ciężkich jednostek rozpoznania bojowego, stając się de facto lekkimi pododdziałami typu ISTAR (ang. Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance).

W nomenklaturze NATO akronim ISTAR używany jest do określenia możliwości danego pododdziału do prowadzenia różnego rodzaju rozpoznania technicznego. Zgodnie z akronimem ISTAR - Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance - jednostki tego typu (kompania/batalion) zajmują się wywiadem, obserwacją wroga, namierzaniem celów i rozpoznaniem.

Doświadczenia własne oraz krajów NATO powodują, że zmienia się oblicze rosyjskich jednostek rozpoznania. Zwrócenie większej uwagi na skuteczne pozyskiwanie informacji, jej obróbka i transfer do odbiorcy, objawia się zwiększeniem technicznych środków rozpoznania i komunikacji.

Wpisuje się to rzecz jasna w dążenie do wpięcia się w uniwersalny system tzw. sieciocentryczności, gdzie jednym z elementów jest efektywne pozyskiwanie danych z rozpoznania, szybka i wielopłaszczyznowa transmisja oraz przetwarzanie i wykorzystanie (vide system Strielec).

Jeśli chodzi o ogólnowojskowy batalion rozpoznawczy brygady WL to warto wspomnieć, że w nowej strukturze zastąpił on kompanię rozpoznawczą, co już jest pewnym sygnałem, świadczącym o docenieniu roli rozpoznania.

Zasadniczo odchodzi się obecnie od klasycznych kompanii rozpoznawczych wyposażonych w ciężkie, gąsienicowe wozy bojowe typu BRM-1K, na rzecz np. lekkich samochodów wielozadaniowych 4x4, np. GAZ Tigr. Wozy te, wraz z ciężarówkami KamAZ, stanowią podstawowy sprzęt transportowy jednostki. Już na tej podstawie można wysnuć wniosek, że jednostka nie jest przeznaczona do walki (rozpoznanie bojowe). Poza pojazdami kołowymi w jednostce znajdują się jeszcze gąsienicowe uniwersalne MT-LB, ale jako nośniki aparatury specjalistycznej. Można spodziewać się w najbliższym czasie zastępowania starych wzorów sprzętu nowymi, osadzonymi na nośnikach kołowych.

Fot. mil.ru

Zasadnicze komponenty batalionu rozpoznawczego brygady zmechanizowanej WL (etat wzór 2009) są następujące:

- pluton dowodzenia szefa rozpoznania dywizji/brygady

Szef rozwiadki związku taktycznego ma do dyspozycji m.in. mobilny punkt odbioru informacji od różnych elementów rozpoznania typu PPRI-5 na MT-LBu (1) oraz wóz dowódczo-sztabowy KSzM R-149BMRG również na MT-LBu (1).

- dowództwo batalionu

Dowódcą batalionu jest oficer w stopniu podpułkownika, który dysponuje plutonem łączności z wozami gąsienicowymi (KSzM R-149BMRG 2) i kołowymi (GAZ-233014 1, KamAZ-4350 1) z odpowiednią aparaturą łączności i komunikacji.

- Kompania rozpoznawcza

Rozwiedywatelnaja rota składa się z dowództwa oraz 3 plutonów po 3 drużyny w każdym. W kompanii rozpoznawczej etatowo znajduje się 10 GAZ-233014 Tigr i 1 KamAZ-4350. Kompania liczy ok. 80 oficerów i żołnierzy uzbrojonych w kaemy PKP, karabiny wyborowe SWD-S i specjalne WSS oraz granatniki RPG-7W2. Środki rozpoznania stanowią termowizory (TPN-1 6), laserowe przyrządy rozpoznawcze (LPR-2 10) oraz stacje bliskiego rozpoznania typu SBR/Fara (SBR-5 3). Można przypuszczać, że starszy sprzęt jest lub będzie sukcesywnie wymieniany na nowy, zmodernizowany (np. na MAKS-2011 pokazano radar SBR-5M/Fara-WR).

- kompania rozpoznania technicznego

Składa się z dowództwa i dwóch plutonów - rozpoznawczego (obserwacyjnego) oraz środków rozpoznania technicznego. Kompania liczy ok. 40 ludzi, środkami transportu są wozy GAZ-233014 (6) i KamAZ-4350 (3), a środkami rozpoznania technicznego 2 radary obserwacyjne pola walki typu PSNR-8 (1Ł120). Do wybranych jednostek rozpoznawczych docierają już zmodernizowane radary **PSNR-8M (1Ł120M), m.in. z cyfrowymi podzespołami w bloku radaru (wykrycie dużego celu z ok. 30 km, masa elementów kompletu 62 kg).**

- Kompania rozpoznania radioelektronicznego

Jest to de facto pododdział wywiadu sygnałowego, który jest ciężkim elementem batalionu, gdyż w jego skład wchodzi system R-381T Taran zainstalowany na MT-LBu (zakres pracy od 1.5 do 1000 MHz, zasięg 40 km dla sygnałów z ziemi i 100 km z powietrza). Kompania składa się organizacyjnie z dowództwa oraz 3 plutonów. Łącznie w kompanii znajduje się ok. 70 oficerów i żołnierzy oraz m.in. 7 transporterów MT-LBu z systemami rodziny R-381T (wersje T1, T2 i T3).

Przy okazji omawiania struktury poszczególnych związków taktycznych SZ FR należy wspomnieć o tym, że jest to element płynny (zmienny), co wynika m.in. z poszukiwania najbardziej efektywnych rozwiązań w tym zakresie, stąd należy brać go raczej jako element poglądowy (nie stroniono zresztą w tej kwestii od eksperymentów, jak np. z utworzeniem 100 Brygady Rozpoznawczej w Mozdoku).

Fot. mil.ru.

W powyższym etapie batalionu rozpoznawczego nie ma jeszcze dwóch elementów, które są istotnymi czynnikami rosyjskiego rozpoznania - bezzałogowców oraz osobistych, modułowych systemów Strielec.

Systemy bezzałogowe, zwłaszcza klasy mikro i mini, są już ważnym elementem nie tylko w zakresie korygowania ognia artylerii, ale także w rozpoznaniu taktycznym. Jako pierwsze tego typu środki otrzymywały jednostki specjalne (Specnaz), ale w miarę ich pozyskiwania implementowane są do systemu rozpoznania poszczególnych związków taktycznych. Do kompanii BSP przekazywane są bezzałogowce systemów taktycznego rozpoznania, takie jak np. Orłan, Zastawa, czy Eleron. Ich szczegółowe umiejscowienie organizacyjne jest trudne, wydaje się jednak, że są/będą elementem

batalionu rozpoznawczego.

Ważnym elementem zwiększającym możliwości rozpoznawczo-bojowe grupy rozpoznania (razwiedki), czy to sił specjalnych, czy klasycznych pododdziałów rozpoznawczych, jest także wspomniany powyżej modułowy system Strielec, który - wiele na to wskazuje - wykorzystywany/testowany jest w Syrii (m.in. prowadzenie rozpoznania i naprowadzanie ataków lotniczych). Na razie system rozpoznania, dowodzenia i łączności (tzw. KRUS) szczebla taktycznego Strielec (Strielec-M dla elementów żołnierza przyszłości Ratnik) jest na wyposażeniu przede wszystkim jednostek specjalnych (Specnaz) i wybranych jednostek rozpoznawczych (np. pododdziałów wojsk powietrznodesantowych i 15 Brygady z Samary stanowiącej element tzw. "sił pokojowych"), ale jego wdrożenie w "zwykłych" batalionach rozpoznawczych brygad WL jest tylko kwestią czasu. Warto wspomnieć, że już z początkiem 2012 r. próby z wdrażaniem tego modułowego wyposażenia miały miejsce w ówczesnej 5 Tamańskiej Brygadzie Zmechanizowanej (obecnie ponownie dywizji). Strielec to system spełniający wymagania sieciocentryczności (Network-Centric Warfare, 4ISR), który na najniższym już szczeblu pododdziału rozpoznawczego (indywidualne wyposażenie pojedynczego żołnierza) integruje elementy podsystemów rozpoznania, dowodzenia i łączności.

Marcin Gawęda